

Jeg veed heller ikke, hvad det i den omhand-
 lede Henseende skulde betyde; thi det at gjøre
 til Disciple, maa jo dog skee gjennem Under-
 viisning; det skal jo ikke være en magist Hand-
 ling, hvorved man gjør Nogen til Christi Di-
 sciple, men de skulle dannes dertil ved Under-
 viisning. Jeg seer ikke Andet, end at Under-
 viisning er nødvendig, og jeg troer, at, naar
 man vil gjendrive Baptisterne, forsaavidt de
 forkaste Barnedaaben, maa man tage Bevistet
 fra det forskjellige Standpunkt, hvorpaa Dya-
 gelsen iblandt de Christne stod, da Kristus
 indstiftede Daaben, og det Standpunkt, hvor-
 paa den staaer nu; thi det var lutter vorne
 Mennesker, som den Tid skulde døbes, og som
 altsaa iforveien maatte læres, og om man
 brugte Udtrykket: gjører alle Mennesker til mine
 Disciple, saa vil det jo ikke skee anderledes end
 ved at „give dem christelig Underviisning;“
 det er den eneste Vej til at gjøre dem til
 Christi Disciple. Jeg troer derfor virkelig ikke,
 at denne Oversættelse er gal, som den ærede
 Taler sagde, men det er en Oversættelse, som
 i den senere Tid Enkelte rigtignok have fun-
 det for godt at kaste Brag paa, fordi de hel-
 lere vilde have Ord, som paa en mere bestemt
 Maade kunde benyttes imod dem, som forka-
 stede Barnedaaben. Hvad jeg ellers har seet
 anført som Mangler i Oversættelsen af det
 Nye Testamente, anseer jeg for at have meget
 liten Betydning, og det forekommer mig endog,
 at flere af de anførte formeentlige Mangler ikke
 ere det. Hvad det Gamle Testamente angaaer,
 saa ere vistnok de Udsættelser, der ere gjorte
 derpaa, for en stor Deel grundede, men her
 maa man bemærke den Omstændighed, at det
 er meget vanskeligt, at skjelne imellem, hvad
 der er Oversættelsesfeil, og hvad der er Tryk-
 feil; thi vi benytte endnu den Bibeloversæt-
 telse, der er givet i Christian den Fjerdes Tid
 af Biskop Resen. Der er foretaget en ubety-
 delig Revision i Aaret 1740, men den har

indskrænket sig til meget faa Rettelser, og det
 er altsaa rimeligt, og det er ogsaa almindelig
 erkjendt, at en Oversættelse har meget betyde-
 lige Mangler. Jeg troer ikke, at det maae
 tilregnes dem, der staae i Spidsen for Geist-
 ligheden, at vi ikke have faaet en ny Over-
 sættelse af det gamle Testamente, saaledes som
 af det Nye. Jeg troer, det var i Aaret 1817,
 da Oversættelsen af det nye Testamente var
 fuldendt, at daværende Biskop Münster søgte
 at bevirke en Revision af det gamle Testamen-
 tes Oversættelse, men det kunde ikke bevirkes.
 Det er bekjendt, at især i en vis Periode vare
 der Mange, som troede, at Læsning i det
 Gamle Testamente let kunde forvirre, og at en
 almindelig opbyggelig og religionsbefordrende
 Læsning af det Gamle Testamente var vanske-
 lig, og det hvilede derfor i adskillige Aar.
 Men i Aaret 1837 blev der nedsat en Com-
 mission til at skaffe en ny Oversættelse af det
 Gamle Testamente; der blev ogsaa arbejdet
 derpaa, men det er bekjendt, at det Gamle Te-
 stamentes Philologi er Noget, der i den senere
 Tid ikke er bleven meget dyrket, og det er og-
 saa bekjendt, at en tilfredsstillende Over-
 sættelse deraf har sine uhyre Vanskelig-
 heder. Den Mand i den Tid, som man
 havde meest Haab om, vilde kunne
 udrette noget Betydeligt ved dette Værk, var
 Professor Gohlenberg; men han døde ikke
 mange Aar efter. Han beskæftigede sig med
 megen Interesse og Flid med dette Arbejde;
 men jeg vil gjerne troe, efter hvad jeg har
 hørt af Andre, at han dog ikke havde det bedste
 Greb derpaa, dels fordi han var for strengt
 nøiagtig philologisk, og dels fordi han ind-
 viklede sig i saa mange Undersøgelser, der
 gjorde, at Arbejdet gik for langsomt, og maa-
 ske den strengt philologiske Oversættelse dog
 ikke var den, hvormed Diemedet for den kirke-
 lige Bibel bedst vilde opnaaes.